

3° scia practica docet quomodo sive subiectum sit faciendum
id est dicitur nata. q^o est p^r. illud quia potius docet quomodo
sive subiectum sit resoluendum et destruendum; sive docet con-
ficere et resoluere syllas inseparabiles p^r et q^o est. 4°: si
dia est practica, foret quia dies efficit m^unus deser-
di. sed huc n^o sufficit. q^o est. p^r. illud quia Geometra
facit triangulum, et Astrologus Astrolabiul^m; et m^u
Geometria et Astrologia non sunt sciæ practicæ, sed spe-
culativa: q^o sive dia est.

Et hoc enī ita ostendabis. Ad 1° conuolo illa secundū
est speculativa cuius finis principalis et uentatis
cognitio, summo ocbi sicutat, et n^o ulterius ad opero-
rum p^rae tendat. Qd si ulterius tendat, ut facit dia
confuenda m^uns disservandi. L alioquin diuinos
hunc speculatorius habet, semper et facienda pra-
ctica. Ad 2° p^r. Aris. Ad eius prob^m die, obal-
la, qua^m b^o referuntur, n^o est Arist. vel si forte Aris,
vile tm^m Influs p^r iudicium practicum n^o possere in oblo
cognitio, sed ulterius alias actes p^rcurare, q^o n^o opus e^m, ut
sunt extra ipsius syllab^m, sed intra ipsius et pointi, ut
in rīris casu contingit, q^o Influs et dictamine fa-
cundi syllab^m extenderit ad ipsius syllab^m effectuone.

Ad.

Ad 3um c. Mai. & XI. Min. Ad eius prob. n. tri. quoniam
dicit resoluere sicut, id tamen facere non intendit, sed
potius illas resoluendo, intendit docere quomodo sint fa-
ciendi sicut potest alius resoluendo dominio, credendo qd
illius potest, docere qd hoc sit facienda ab illo, qui eam
voluerit perficere. Ad 4um IV. Mai. neg. n. ars aliqua
est practica, est ut, quod ille, qui eam tenet, efficiat, t. n.
efficiat d. de quo tractat, scilicet qd talis ars prescri-
bat regulas illud efficiendi, qua ratione scholae ad
mihi deserendi: Geometria autem et Astrologia, n*on* pres-
cribunt numeri faciendi triangulum, aut astrolabium,
sed illorum tam riam contemplanti. Exsic alioquin Geome-
tria, et Astrologus illa in istra efficiunt, id n*on* faci-
unt itenus Geometria, aut Astrologus. qd p*ro*n*on*
per iacens hic nisi Geometria, aut Astrologia.

Quaest. Quinta.

De Subiecto Dialectica.

Articulus 4us.

Cetero eriuscunt artis, & deinceps. Alii iherosolimenses, & in quo
inharet ipsa ars, nempe Initias. Alii attribui qd est de
mia uero quamvis ad quod derivantur, & ordinatio, q*uod* ipsa

11

arte tractant. Dicunt deinceps in verbis atque et in verale
(quod est ens nisi Methus) et in partiali, quod est, subiectum
civis Methus. Deinceps dicitur in figura, quod id est atque
figura pars subiecti totalis, ut deus nisi Methus: et minus
figura et accessus, nisi civis Methus.

Not. deinde ut aliud sit subiectum aliquas artis dicere he-
re 3. conditio 1. a 2. ut sit aliud, unus, inde unitum na-
turaliter, s. analogum s. ordinatus, ad hoc ut possit unica defi-
nitio aliud esse per se. Hoc est aliud proprietas, q. illud distinctum.
2a. ut omnia, q. in illa arte tractant, illius gratia faciant, et
ad illud ordinantur. 3. et scilicet pellit et miscet q. illud trac-
tare, a. certis suis distinguatur.

Art. 2°, et 3°.

Mus descendit a subiecto.

Magna est AA. varietas in assignando subiecto. in
euro hoc est deum habere refert operios. et eluet
subiecto, et voces nuda supras. seu non significativas. 2.
asserit et voces significativas. 3. assignat p. subiecto et
non voces, non in tota sua latitudine; sed tamen illud, quod re-
sultat ex opero. Et in illis, ut, et vel, et partem si
asserit eius subiectus si enim operios. In illis. Coabit
genius subiecti, defensio et denistratio. et contendit et obae

solam

sola arguitur. & solus syllabus & sola donatio & subiectio
vix arbitrat. sed nulla hanc opinionem patet; non a cursu re-
futantur.

Prestat ergo io, q' e' uita deuera sua, assert
q' subiectio ad egenum vita absolute nuptio. i. spousatio, id
m' disservandi in vita sua latitudine, i. sicut comprehen-
dit diuinorum, etc. Pr. quia i' mis disti reperitur illa 3. conti-
q' i' subiecto cuiusq' scire requiri dicitur. q' nisi illi doceat ut subiectio
vix. Et tunc, quia i' primis mis disti unus ordine, ut do-
mus, seu exercitus, & i' aliquo mis una def' explicatur.
Or. n' oratio, q' alijs incognitus ex cogniti aperitur. Dein
oria, q' orationes i' vix, ad m' disti ordinantur. tunc' pil-
lub' vix ab alijs seip' disti: q' nulla ex condicione illi doceat.
Illud en' notabilis mis 3. disti mis praecepit bene-
re, arguere, & mis arguere, syllabus ei praecepit.

Are. Quartus.

Hoc & subiectio vix &

int' tñ plura arg' n'nam (nam q' obare intendunt)
subiectio vix n'ce m' disti: i' subiecto uniusq' vix
disti id praus illa (Ipsam ipsam causat in gre co'fir-
mis extrinsecis, & significatis): sed m' disti n'c' p'ri
qua' vix.

ibidem: non i' illius m'atu? Br' Alin. q' mus des' i' quoddam artatu
utq' q'ā praesupponit regulas artis; q' n' ē prior, sed potius posterior
upsa dia. Tg'. ad Mai. sub' eiusq' artis duc' cē prius q'ā
upsa ingre' cā prior esterna: n' ē ingre' cā effuentis. Ein ad
Alin. q'ā m'is' d'udi x̄e p'oro' l'psa via in grē cā postis: q'is
aliquan n' sit prior, sed posterior ingre' cā effuentis. Neg' s'
c' incoiens q'ā dia ēst sui sub' quod' cē exīta ingre' cā
effuentis. id n' sit' contingit in alijs artibus practicis nū
s'noꝝ sub'at.

2o. secund' artis dicit p[ro]m[on]t' ab ipsa & n[on] ab alijs ar-
tib[us]: sed m[er]itis distinguitur ab alijs artib[us] q[uod] ipsa ei distinxerit;
q[uod] m[er]itis distinguitur e[st] iuxta dictio. 3o. secund' artis dicit p[ro]m[on]t' n[on]
sol ab ipsa, sed ab alijs cu[m] ipsius directe: vñ m[er]itis distin-
guit aut ab ipsa dea, aut ab alijs seip[s]is n[on] t[em]p[or]e
ipsius dea directe: & i[n] tollit quominus illius subiectu[m] ei
dicitur.

3. si mus clisi. est subiectio, s. ipsa dia ageret
de coribz malo sūptis. i. prout qdla s. qdles. vel deibz
sigeoia, s. d' illorū ordine (neg. n. i. mō dī plura respe-
nunt, qd hæc 3. d' qd dia agere pote): sc̄ dia d' nullo
illorū tractas: f. t. t. Pr' Min. qd iprs n' agit d' coribz malo

Sup̄s: hi n. ad̄s̄ sint lighis, ad̄ physiū, n' ad̄ s̄iū phuent.
 cū et̄ n' tractat de siḡōe, aut̄ ord̄. contiū, q̄ siq̄aū d̄ ord̄ō
 entia rōis, q̄ n' pount ē sub̄n̄ diā: q̄ diā abs̄tū n' agit, etc.
 Contr. q̄ m̄us dist̄. n' h̄c aliō passiū realī q̄ de illo part̄
 demonstrari, q̄ n' pt̄. etc.

3. ad arg. Diā neq̄ agere de cōlōb̄ mat̄ sū ḡis, neq̄ d̄
 illor̄. siḡōe, aut̄ ord̄. p̄t̄; ut arg. n̄t̄ p̄bat: agere d̄ ipso
 ord̄. p̄nt̄, i. d̄ ipsi cōlōb̄ p̄nt̄ erdināis, q̄ cōlōb̄ p̄nt̄ ord̄i-
 nati, n' s̄ entia rōis, q̄is ipse ord̄. p̄nt̄ s̄up̄s sit̄ en̄ rōis.
 Ad confir. N. 3. Nam ēst̄ m̄is dist̄. resultat passio q̄iā
 realis viri ab ipso dist̄a, quō de illo d̄rām p̄t̄ d̄ not̄ aliud
 e, q̄i uis aperiendi incognita es cognitis, & iō̄ n' ē cur m̄us
 deserend̄ desinat ē sub̄n̄ diā.

4. Diā ō ars sermocinalis: q̄ d̄it agere de sermōe:
 q̄ eius sub̄b̄ n' ē m̄us dis̄ di, sed sermo. Trs. C. Aris. Ad̄ d̄b̄ iā
 die diām agere de sermē menti, & vocali, p̄t̄ ordinatī
 ad aperiend̄ incognitā̄ es cognitis. Sermo aut̄ p̄t̄ sic
 ordinatus, n' dist̄ a m̄ō dist̄. & iō̄ N. 2. cont̄. Itaq̄ ser-
 mo nude sū p̄t̄, & ob̄s̄ mate diā (et̄ reliquor̄ artiū)
 sermocinalī. p̄nt̄ aut̄ acceptus, & p̄nt̄ ordinatus mat̄,
 ē ob̄s̄ p̄nt̄ qd̄. Deniq̄ acceptus q̄i fortiss̄ proilla pro-
 priet̄, sui vi aperiendi & incognita es cognitis. At ob̄s̄ p̄nt̄

(subquo)

Sub quo ipius dicitur. p[ro]p[ter]e et duci obtemperare sub quo dicitur. i.e.
ipsum ordinem exisse superius qui est rectas quodammodo rationes.

S[ed] sub hoc dicitur est ens rationis quod non est minus discretus. Atque hoc
quia in ente rationis reperiuntur 3. contumus regis et ad cuius-
que artis obtemperare ut cogitanti patet. q[uod] est. Confir.
quia si sub hoc dicitur est ens rationis non est ens realis. sed hinc
est falsus. q[uod] est. Pr. Min. quia ea dicitur non est artis sermone-
natur. sed realis significatio ageret de ente reali. q[uod] est non est omnino
q[uod] est. Tres. Ad arg. N. Atque ad eius prob. N. Atque N. Cogit
non est 3. contumus regis reperiuntur in ente rationis. ut
potest significatio sed est illi deest. cum illa est in dico tractanti
non ordinentur ad ipsum ens rationis sed ad modum eiusdem. q[uod] est
potest. quia est nullus clarus ens rationis. ad hinc dico dixerit
sermo omnia quod est minus discretus. dicens consuevit. q[uod] significatio est potest
non agat de ipso ente rationis absolute significatio; et merito
significatio ipsius ens rationis est absolute significatio potest ad. Natura
Ad confir. N. Min. Ad illius prob. N. Mai. Dicere non
dicitur sermone natus. ex quo potest non agat de ente reali significatio
rationis de ente reali. et de minus discretus ageret. sed ex eo quod
non agat de rebus in suorum phisico acceptis. et de rebus a
sermone distinetis.

Quaest. 6^a

Art.

Art. 1° et 2°

Dia sit ne*c* ad reliquias i*parandas*.

Et quod resolu*r*. Not. 1. Illud quod i*c* nec*d* aliqd consequ*dw*, s*c* p*ot*e*c* ne*c* sumpt*b*, s*c* ad*c*; ut cib*s* ad*vita* conser*vat**d*, s*c* hypothesis, s*c* ad*bene* i*c* ut equ*s* ad*est faciens*. Not. 2. Nam diuid*i* in n*c* 3*c* articul*b*. Natus e*c* ipse datus cuiusq*h*is, q*tenus* vim h*c* discurrend*i*, s*c* nos*s* ad*ignota* discurrend*i*. Arat*patis*, e*c* macropros multatice, ordine digest*a*, e*c* usu co*probata*, q*uis* e*c* ill*a*, q*in scholis addit*s* solet*. Not. 3. sciam, s*c* p*ot*e*c* a*equi* total*s* pro*collut*c* h*uius* v*g* pro*waglio*, vel parv*a* pro*aliq*c* che* sup*ea* in m*a* *Thia*.*

His post*s* Imp*l* ex*e* in ha*r* re*s* m*a*. 1° absolute negat Dia*b* e*c* noc*a*. 2° ut a*frat* e*c* ne*c*, ut asserat nulla sciam total*s*, aut parv*a* abs*q*b** Dia*b* p*ot*e*s* parari. 3° deniq*s* his ch*ib* contr*arie*.

1° c*lo* Dia*b* natus e*c* n*c* ad*c*, ut eos s*c* comparent*i* tot*u* trati, q*is* parv*a*. Hoc ch*lo* e*c* o*ne*s** eos. Et pr*o* quia Dia*b* natus n*u* aliud e*c*, q*is* datus, q*tenus* vim h*c* discurrend*i*, s*c* nos*s* ad*ignota* progredi*endi*: s*d* nulla sciam total*s* aut parv*a* coparari p*ot* abs*q*b** prae*d*atu*m* tratu*s*, ut p*ot*e*f* p*ot* nulla sciam parari p*ot* abs*q*b** Dia*b*: et con*tr* ill*a* ne*c* ad*c*, ut relig*io* sciam par*er* ta*n* total*s*, q*is* parv*a*.

2^a ch. Dia artypialis n' e' nec ad eë, ut cert scia addiscant. Et n' e' nec ad bene eë, ut faul & vix addiscant. Et c' lo qd^o i^o p'c. quia ut scia comparent, satis penetrare p'ria, & ex illis eti' deducere. sed pt aliquis ita auctor ingenui possere ut ab eo ergo dia artypialis p'ria penetrare re: q' illa n' e' nec ad eë, sed ad bene eë ut relig' scia comparent.

Et dein 2^a pars chs, quia quilibet auctor, faul & p'fecte operat si ab aliis accipiat p'fecta nostra operandi: se Inclus noster e' artifex in accipiendo scis: q' si a dia accipiat p'fecta nostra suendi (i' mis' d'is) faul & p'fecte scis & parab' q' dia e' nec ad bene eë.

Excedunt' arg' i' p'fecta doa.

+ artypialis

q' dia n' e' nec ita alijs probabit. quia multa sine dia artypiale in scis florire: q' t' confit. quia plures huius addiscant his ciuile, & canoniu' ab eo dia: q' sc. Ps. ad his multos floruisse in scis cu' magnu' in labore, & n' vix perfecte. Vn' ad con'e. dm' e' diam n' e' nec ad eë, sed cui bene eë ut Q' d'is'. Ad confit. die his ciuile & canoniu', n' eë scias (sed in chs qd' scia motis & p'ri' n' miru' eë si ab eo dia p'fecte addiscant ab aliis. Vnde

et alioq; scias, addiscit; in media ab aliis, valde in dignitate & cum magnis labore; qd n ita accidens si triam pris addiscerent.

2^a. Vnde diss. in mā nec alioq; suarū p̄met ad ipsas scias, et n ad triam. qd triā n̄ e illis nec. Pr̄ cont. quia si forte nec, maxime sit p̄t p̄ias dissidenti conficiendas. Sd alio scia hinc productas p̄ias. f. ut. Dī. Dī. cont. Ad eius prob. distinguenda ē Mīn. as̄ h̄ic qd alias scias, p̄ias dissimile, n̄ tñ d se ipsis, s̄d d triā mutuatis.

3^a. Si triā est nec religis suis, ante illos forte addiscenda. s̄d h̄ic n̄ e dī: qd neq; tñ. Pr̄. Mīn. quia si triā ante alias scias addiscat, n̄ seruabit ordo triā: s̄d h̄ic n̄ dī admitti: qd alio p̄. quia ordo triā postulat ut incepiat a facilioribus: s̄d triā ē difficultior alio, ut oī finit: qd s̄d illa prius addiscat, n̄ seruabit alio. Dī. c. Mīn. d. Mīn. Ad eius prob. dicit alio as̄ ordo triā tunc postulare ut incepatur a facilioribus qn̄ ipsa facillora n̄ dependet a difficultioribus. Dī. si pondeant (ut contingat in religis scis n̄ diā, a q̄ pendent tangis edificiū a p̄iū), tunc ordo triā postulat, ut n̄ a facilioribus, s̄d a difficultioribus in capiatur.

4^a. Metaphysica ē nec ad triam addiscendam: qd triā n̄ procedit alias scias. cont. ē bona. Ans. p̄. quia triā doctriuem

desiderat

dis & def. Et Meth. scilicet ad illas conuenientias prae registris cognitis
griseis, specie, ditione, & aliis q[uod] ad Meth. spectant. p[ro]p[ter]o. p[ro]p[ter]

N. Ans. Ad eius prob. N. Min. Dia non n[on] speculantur perse-
centia sed nam griseis & specie scilicet supponendo, doceat
dictis complicitis vocari disiunctas aut definitivam in-
serunt q[uod] ad cuiusq[ue] rei canticam declarandas, q[uod] scripsit
a Dia absq[ue] o[mn]i[bus] Meth.

S. Aliq. Ille omni dia, q[uod] multum dannare possit
et nos. Dic. Ille non dannare tamen ipsam, sed eius ab-
usus, qui in aliquos plus reperiebat. Deinde.

Laus Altissimi.

Si quis dicit te laus vobis est a deo. Adiuvent et
ad uult deo uult. Et q[uod] uidentur in hoc bello sicut
in primis militibus erat ut q[uod] deo sunt. Tunc donum suum
militibus & uidentur in hoc bello, sicut in primis militibus. Et
sic in hoc bello sicut in primis militibus. Et q[uod] deo
sunt donum uero sicut in primis militibus. In uictoria gloriatur p[er] de-

Am

scriptio

J.J.S. Ma.

*Tractus de Vtib.
In grē.*

Huius tractus Autor fuit Porphyrius; sub nomine autem ipsius dicitur, non tam in cēndo, qđ i prædicando; Nam ut in cēndo magis ad Methu, qđ ad Logium p̄finet, nisi forte etenim ad mēs dīserendi conſideratos conculuit.

Qūlast. I. v.

Art. I.

Quid, & quicquid sit vt.

*B*ea late signo dicit illud, qđ pertinet ad multa. Quid in complexum & simplex. Complexus est q̄libet proprius, ut esse totu& e maius sua p̄i. Simplex est illud, quod nō est complexus, et non pertinet ad multa. Quod dñs dicit in libro: nempe in vt in causando, ut Deus; In signando, ut cometas, & uores, q̄ multa signant. In cēndo, ut na-

cor

cois, q' c' in infinito. vñ. nā hōis q' c' singularis hōib;. &
in triando, ut de hō genus de ipsis hōib; singularib;
triaet. Atq' ex his vñt, illud sol quod c' in triando per-
tinet adhuc tu? Nā illud quod c' in cendo, potius spe-
rat ad Methu, q' ad locum priores u' 2° auct. n' d' g'ria
vñt i' carico, & in segundis pone a ligno ante eis c' nō
singles, ut p'c' in t'co ut.

Art. 2.

II dent res vñs.

In hac re duplex c' in satis celebris inscholis. Et c' neg^{ta}, q' c'
sequuntur Nominal. ass^{er}t' nulla dari rem cōc' et utr' s' d' m'
nira c' cōia, & vñia, quia multa significant c' de multis pro-
ducant, cuius tria p'ntia inferius exp'udent?

Q' neg^{ta} sequitur, c' a f'ri, aseret^{q'} preter nira cōia, & olio
dari res cōc' & vñs, n' q'dem scoris ab impiorib; existentes,
s' d' in y'nd' multiplicatos. Ita c' in i' l'bus reales:
1° p'c' i' autentia Arist. o multis in t'co n'c'ois d'mittit: q'
n' s' audiendi nom: q' illas imp'ciat'. 2° p'c' r'c'e, quia
q' n' alig' audie base voc' hō, n' f'ri c'ntu' alicuius hōis
singles, vñg' scoris, s' hōis absolute n' p'p; atq' d' n'c' h'na

Scu

huius incisi: q' n' c' neg. dari talis rem coem saltem per Intit.
Confir. quia res illa, q'z obsequio audita noce. hui n'
magis competit unius m'nu, q'z ale' s'c' aq'z oib' : q' signis
e' c' rem illis c'os: q' humi res c'os negari n' possunt.

3° re argu. Haec legiō hui c' aial r'iale l'c'it e' omnia
hui m'ni: q' d'at' res c'os et us. cont' c' bona s'c'is, quia si
n' coiret hui in c'oi. vel coiret omnia alium uoc' aut coiu,
l' alium m'nu, l' deniq' aggregato oib' in d'nuos. Cneq' n' ap-
paret aliqd cui p'c'it conueniat: 1° n' e' dm' quia neg' vox
neg' c'ont'is aliqd s' aial r'iale. 2° d'ci neg', q'Phi' n' agn'it
et m'nu, prout q' illa ^{ano'} definivit; 3° d'riq' d'ci n' p', quia
id q' definiuit, det competere uulib' singulan' et affrā
de illis, aggregatis aut hui n' p' agrāni de q'ub' singul' ut sequitur et
p'it: q' dm' illa' d'pi'c' coire omnia hui n' uti, nepe
hui in c'oi q' d'singul' p'ro'ct' et c'ont' dm' c' dari res c'os. Confir.
q' s'c'ia n' agunt de rebus singul'is, ut Phi' fons, i' aliogn n' ag-
unt deniv'is c'ois. (diceret. n' de'pi'as e' argu'os p'ri deniv'-
ib' et n' d'reb'is, reducul' plane e' t: q' dent agere de rebus
c'ois, et c'ont' negari n' possunt res c'os.

Solu'nt' arg'.

mo Nominal.

Sed n' d'om' pro sua s'c'ia n' m'ram et arguant: e' quia
gd'qd'c'

qdqd c' i regnā (excepto deo opt. mat.) continet certu tū oī
pore: sū qd ita se hñt c' singlē mā īndō: ḡt. Min. et cont.
pōnt. Itali. ondā: quia quidqd c' in regnā p̄t dīgitū ondi: sū
qd p̄t dīgitū ondi certu tū et tempore continet: ḡt. Brs. Mai.
te u' si procedat d' rebus singlīb: n̄ aut si fudat d' rebus cōb.
Hæ nāq n̄ astrigunti ceteri h̄, sū pōnt i' uarijs infis rōi
m̄p̄z. in q̄ puncti ex istunt: sū dñi qdqd c' in regnā
p̄t dīgitū ondi, si sit singlē, aut c' ceteri dīgitū, n̄ u' p̄t.
p̄t actu c' cōis, et præcessu per Intellab m̄p̄zib.

2° qdqd c' in mundo, aut eōcūs, aut res ab illo produta;
sū cōis c' singlē, res c' ab illo producūtū singlē (nō),
ut h̄i dōrent, oīs productis realis trahit ad rem sup̄p̄bū
ad rem singlē: ḡ nulla res dat̄, q̄ sit cōis aut v̄is. Brs.
ad dñm res oīs a cōe productas c' singlēs re ipsa seu ap̄i
rei: n̄ c' m̄ singlē ad p̄tō m̄rō. Nam q̄ Intellab pos.
sunt c' cōis: d̄ sūt ad cont. dico nulla rem dari in
mundo, quæ sit v̄is aut v̄is a p̄rei; p̄ Intellab m̄jic.

3° si dareti alijs res cōis illa est in petro, & in paulo.
et cont. petrus & paulus coirent & cent cōnt idem c' illa: sū
hoc c' falso: ḡ. Pr. Min. quia sequent̄ petru' & paulu' n̄
distinguuntur (ora' ḡ s̄, eadem c' uno tertiu, & eadem v̄ris):
sū hoc c' absurdū ut p̄t: ḡ n̄ c' dñm dan alijs rem coim quæ
sit

et in petro et i paulo. Ds. P. Min. Ad eius prob. M. Mai. Nam illud pronunciatu*s* illig*s* de rebus q*s* idem cu*m* uno *z* singuli, et in concabili: n*u*^o d*icitur*, q*s* uel cu*m* uno *z* e*cii* aut concabili*re* in n*ost*o casu contingit.

¶ si darent res co*s* sequent*s* multa absurdula: sed huc n*e* d*icitur*: q*n* neg*it*. fr*r* Mai. q*s* illa res co*s* est in multis, et in uno moreret*s*, ac malo uiceret. Ita q*s* prout i*est* in uno in*d*uis daret a se ipsa prout a*nt* malis: sed ha*c* o*ra* uident*s* absurdula: q*s* c*onf*. Ds. P. Mai. Ad eius prob. c. Mai. et*n*. Min. illa n*o* m*u* absurdula re*i* re*i* singulis, n*o* aut re*i* re*i* co*s*; q*n* ro*re* sui, sed ro*re* imp*o*ris cas*p* subire vari*etates* q*s* in ang*o* tangunt*s*. Quod prouague d*e* in n*ost*o op*er*ic, et q*s* ha*c* o*ra* n*o* a*pp*ri*re* re*i*, sed per In*tu*con*g*unt.

A*sq* eo d*icitur* collig*arg* Nom. nulla fere uim here*i* n*ost*is
s*ic* qui nam cerum ab infurib*s* per In*tu*con*g* distinguimus.
S*ic* er*a* in multis re*boris* & Scot. & alios, q*s* illa a*pp*ri*re*
rei ab infurib*s* distinguunt*s*.

B*ea* sit. B*ea*

Statimus i*n* Nom. dari res co*s*: sed uic*Plat* ad aliud et*iu*^o declinans (si uen*z* e*st* q*s* illi tribuit arist.) existimat
dari q*s* res co*s* & uis: addit*o* illas existere redi*sc*paratas

ab*infurib*s**

ab iuriis; m^q ab eisis iuriis participari.

Et hoc in sua seu potius segmenta nullo modo starre pt,
qua manifestam imphecat contradicit. Quod duplo ostendit, qua
illa nā cēt eis, et n̄ cēt eis; et eis, q̄ ita supponit ex sua
Plat. n̄ cēt eis, qua cēt cēt singulis: sc̄ huc ē implicatio: q̄d.
Qd cēt singulis p̄t, ga illa nā innīe et p̄c existet, contine-
retq̄ certū lō et tempore, et galioz aut̄ a deo producent:
sc̄ quod ita se hit, n̄ cēt eis sc̄ singule: q̄ illa nā cēt singulis, et
cont̄ cēt eis et n̄ cēt eis.

20. illa nā cēt de cēntia suorū iuriis, et n̄ cēt dō
entia iuriis: sc̄ huc ē implicatio: q̄ sua Plat. implicatio inuol-
uit p̄t Mai. q̄ eis nā eis à de cēntia suorū iuriis: q̄ illa
nā q̄ Plat. separata collocabat cēt de cēntia suorū iuriis.
Cēm n̄ cēt dō cēntia, q̄ id qd ē de cēntia alius melius
centrū et metusse in illo, (aliogn n̄ illud componere):
sc̄ illa nā cēt separata ab iuriis ut asserbat Plat.
Q̄ n̄ cēt de illorū cēntia.

Art. 4.

Examinatur seu explicatio definiūtis.

Natura eis duplauerit p̄t accipi: uno modo prout ē apta
contrahi ad sua iuria; aliо modo prout ē apta prius seu affrāti de
illis. Omnis appellatur uita in cēndo, quod ita definitur. Ute ē qd
aptus c'

apud eum ut in pluribus insit. 2º mū uocat ut in primitu seu proprietate; et haec nō definit. Vt c' quod apud e' ut ē pluribus proprietary: ex q'q' deponib' haec secunda c' propria huius t' iug' a nobis explicanda c'.

Igr p' illius parla' quod intellig' vle dñe i' unu' n' sol nre, s'c' et c'ntia. et i' p' hanc parla' q'q' rejeuntur completa ut t' aial roale quia n' hinc una' n'ren. Præcūr et composita per acci'ns, ut h'is albus; itemq' æquora, ga n' hinc una' c'ntiam.

Per parla' apud ut propri' mtr ad utē n' regri ut abo propri', sc' qd apud sit prari, prati' s. t. directa, et affriva; et i' p' hanc parla' rejeuntur illa, q' prim' neg' aut falso, aut c' n'am, aut præter n'am. Haec n' q'is aliogn de pluribus propri' n' propri' t' mulo regis ad vle.

Per parla' de pluribus rejeuntur singula, ga n' pran-
ti de pluribus. Iam u' illa plura, degg utē propri', l'ent i' plura sm' idem n'ren, et noen, seu c'ntiam, et n'q' mul-
tiplicari ipsa n'a, quae vls dr. In' Deus n' c' vls r'v' dñia
trius personar'z, ga dñia c'ntia n' multiplicari in illis, et
c' una, et ead n'; nec ipso persona dñis plures sm' noen
Deusi cu' n' dicant plures dñi. Denit deusq' illa plura par-
ticipare utē eadem nre, et ægl', et subjici illi uno, et eod' propriis

grī

gire. Unde collo coloratio in eis non late riu albi et huius cygni,
quia ab hoc albo praeterea centr, ab hoc aut cygnus praeterea alienus.

Art. quintus.

Inq. consistat fortis ro utis.

Anteq[ue] q[uod] resoluas, n[on] v[er]o m[al]ibet re uti, v[er]o in h[ab]ere mea, repe-
niri quinq[ue], nempe nam subtrahat. Ceterum nam ipsam h[ab]itatis ab-
tracta ab injuriis, quae derivata sunt; unde forte, imitator
praeiutor, et aptitudine ad plura injuria; ac casibus veloci-
bus ad ipsa injuria, q[uod] recte mea est apte fundit. Secet gressis
d[omi]na rotae orbis, seu centiarum uis n[on] consistere in ea sub-
trahat, neq[ue] in aliis est illis uirtutibus, q[ui]s funditur at non debet
trahatur ecce uti forte superius; et illas uirtutes ecce aliqd regisit
ad utile. Dubitas q[uod] restat de q[uod] uti forte consistat in
rebus, primum q[uod] sit aliqd retinens; an[et] in apte, et consistat
aliqd absolutus; Inq[ue] re est duplex sitia.

Prima docet uti forte consistere in rebus, q[uod] n[on] accidit
respectu injuria, et unde uti forte superius ecce aliqd retinens
seu injuria. Hoc sitia est vulgaris, et cois apud multas.
funtur eis, quia re forte illius rei, q[uod] per orbem ad aliud defi-
nit, consistit in rebus; sed uti definiri solet per ordinem
ad sua partia, ut pet et utrasq[ue] diff[er]entia possint in eis procedere.
Inq[ue] trahit, ut sit in pluribus, q[uod] aliqd ut praeiutor pluribus q[uod]